

3D графика и трасиране на лъчи v.3.0

<http://raytracing-bg.net/>

Тема 9

Структури за ускорено пресичане
K-d Trees
Релефни карти (heightfields)

Съдържание

- Анонси
- Bounding boxes
- Структури за ускорено пресичане
  - Гридове (равномерни и неравномерни)
  - Осмични дървета (Octrees)
  - Двоични многомерни дървета (K-d trees) и реализацията им
- Релефни карти
  - Структура за ускорено пресичане с релефни карти

Анонси

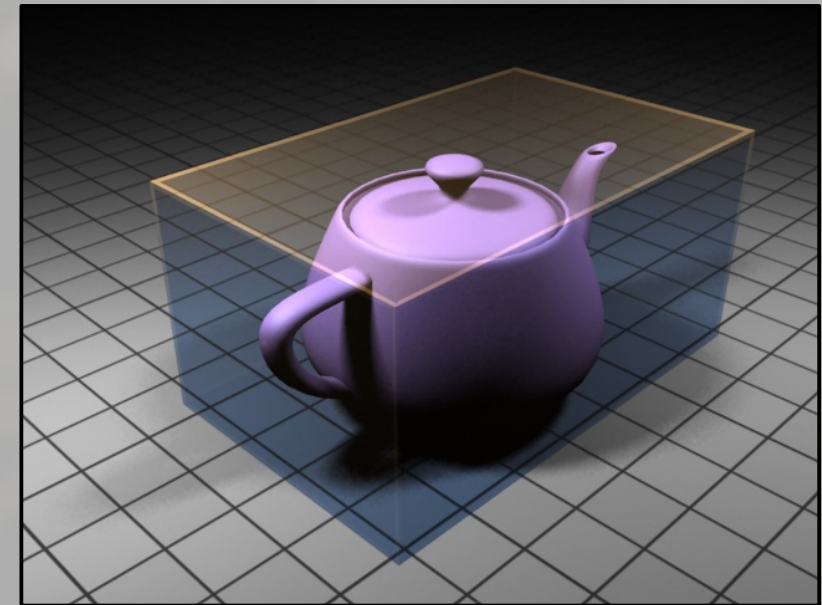
- Тест №1 е проверен, резултатите са на сайта на курса
  - Почти 13т. среден резултат

Заграждаща геометрия

- Досега, за заграждаща геометрия (bounding volume) на триъгълните мрежи, ползвахме сфера
- За заграждаща геометрия може да ползваме каквато си поискаме, стига тя:
  - Да наподобява формата на триъгълната мрежа добре
  - Да е лека за пресичане
- Но сферата има няколко недостатъка
  - Ще споменем за тях след малко

Bounding box

- Bounding box-а представлява паралелепипед, чиито страни са успоредни на координатните оси
  - Дефиниция: всички точки (x, y, z) , за които $X_{\min} \leq x \leq X_{\max}$, $Y_{\min} \leq y \leq Y_{\max}$ и $Z_{\min} \leq z \leq Z_{\max}$
  - Проверката за пресичане с лъч е проста
  - Оптималност: тривиално е да се намери най-малкият bounding box около дадена триъгълна мрежа (при сфера не е така)

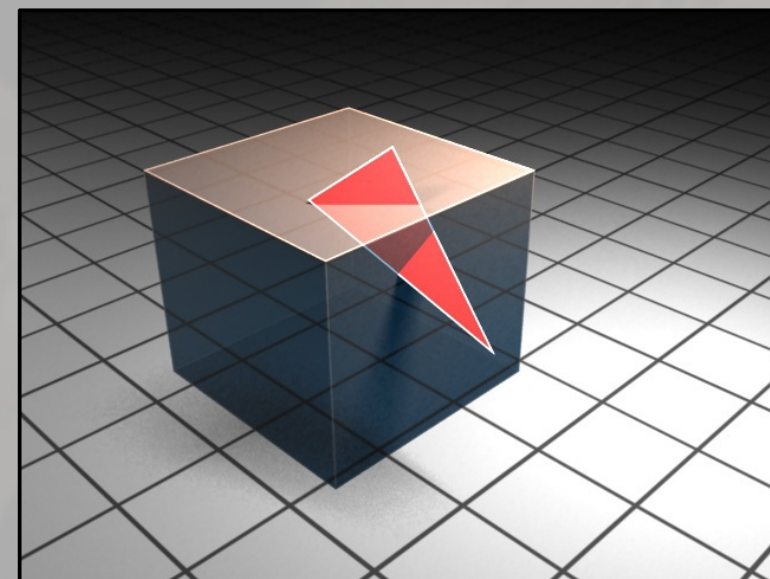
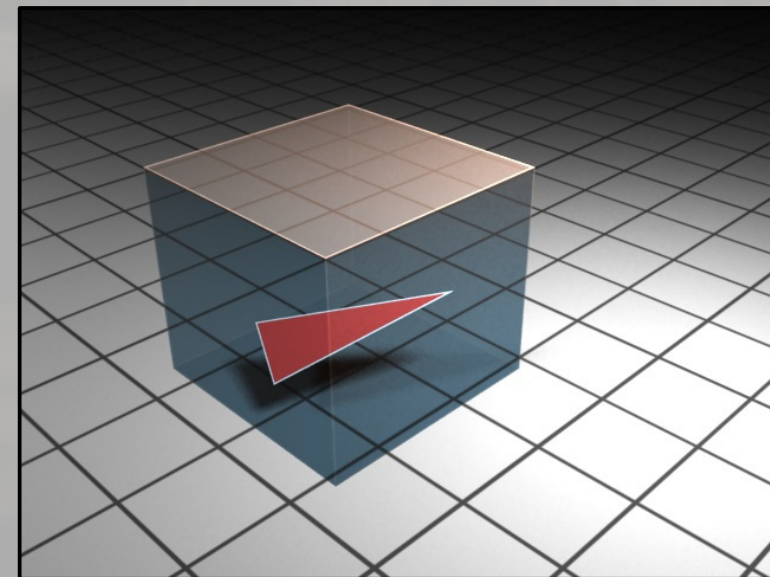

Bounding Box

- Bounding box може да представим с двойка вектори – v_{min} и v_{max} – те са достатъчни да го опишат напълно
- Операции:
  - `makeEmpty()` - инициализира v_{min} с $+\infty$, v_{max} с $-\infty$
  - `add(Vector)` – добавя точка (потенциално разширява краищата)
  - `inside(Vector)` – проверява дали точка е в BBox-а
  - `testIntersect(Ray)` – проверява дали лъч пресича BBox-а
  - `intersectTriangle(Triangle)` – проверява дали триъгълник и bounding box имат обща част

Проверка за обща част

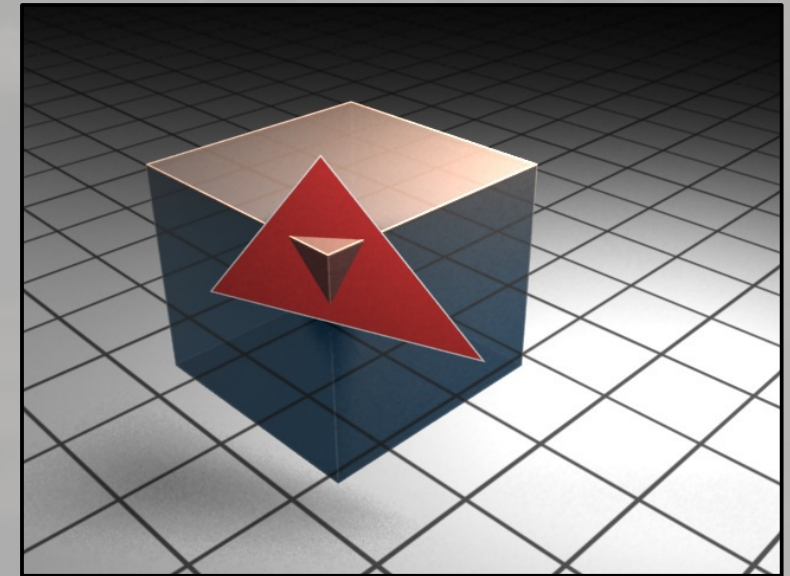
- Случай 1: някой от върховете на триъгълника е вътре в ВВох-а
- Случай 2: някой от ръбовете на триъгълника пресича ВВох-а.

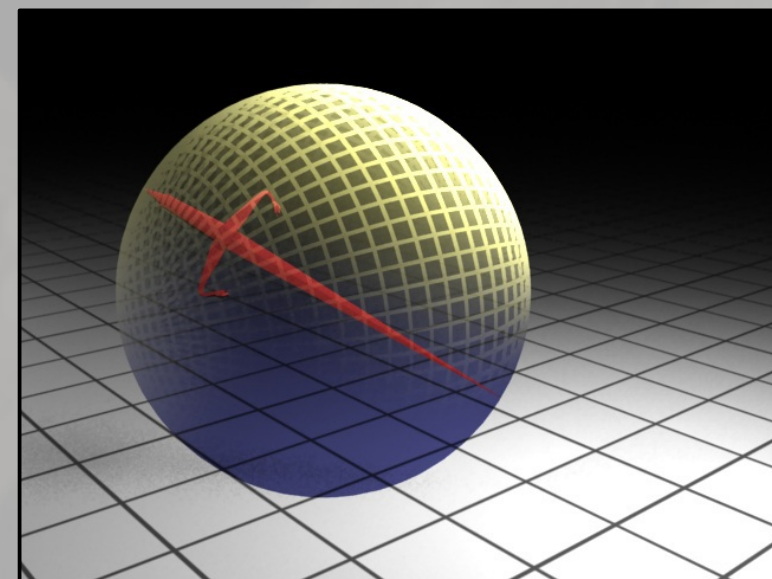
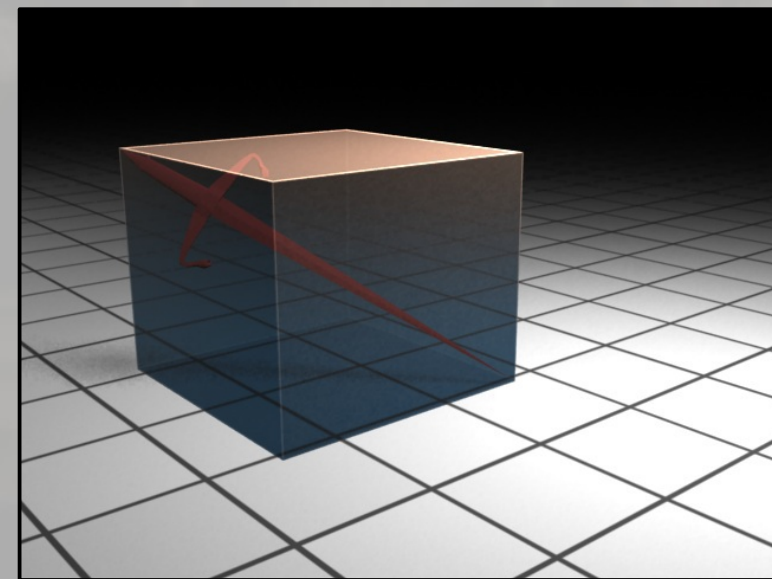
Проверка за обща част

- Случай 3: някой от ръбовете на ВВох-а пресича триъгълника

Заграждане на геометрията

- За да получим bounding box-а на една триъгълна мрежа, просто добавяме (add()) всички върхове
  - Това генерира оптимален BVBox; той няма как да е по-малък
  - Най-лош случай: дълъг, тънък обект, успореден на диагонала (1, 1, 1)
  - Най-лош случай при сфера: произволен дълъг, тънък обект

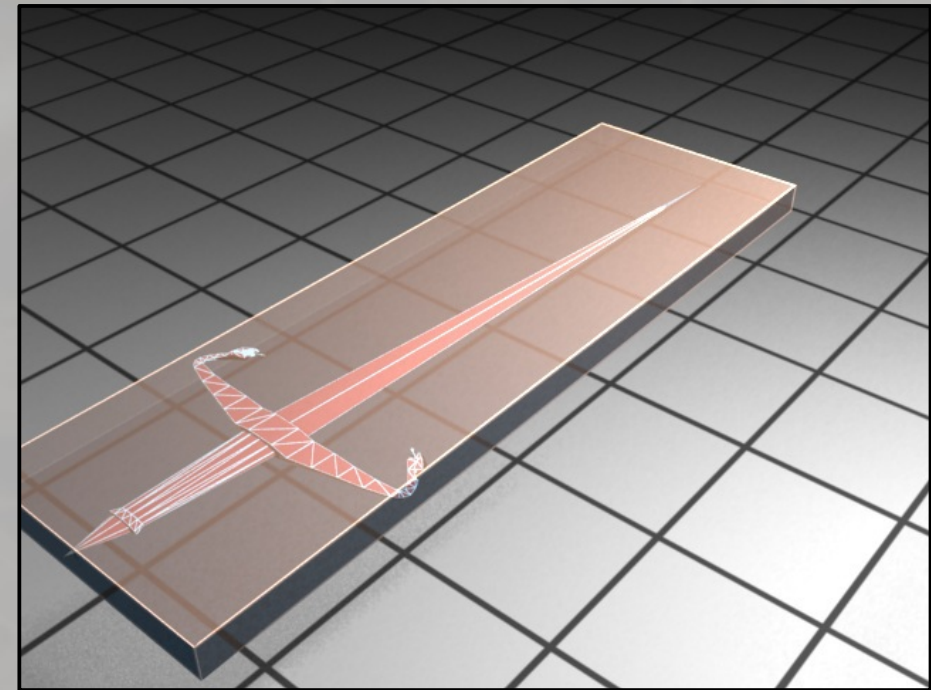
Структури за ускорено пресичане

- Мотивация
  - Този рендер е отнел 4 часа
  - 4 часа са много. Това дори не е сложна сцена!

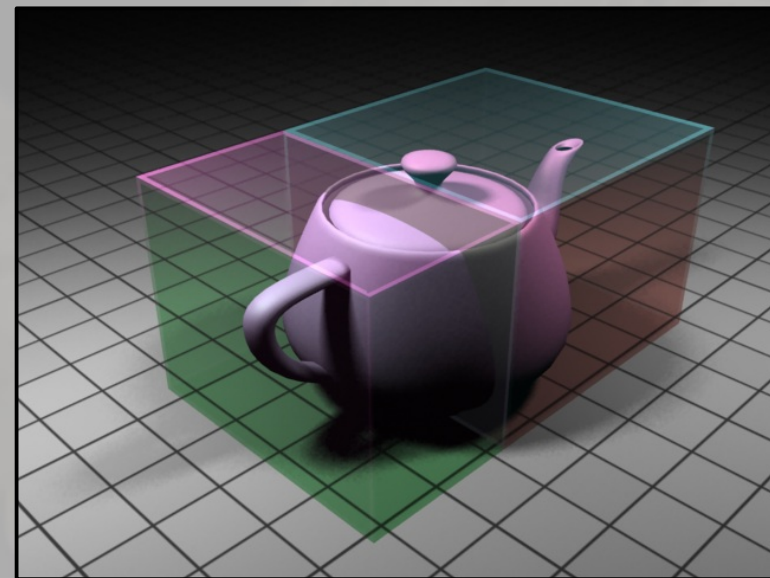
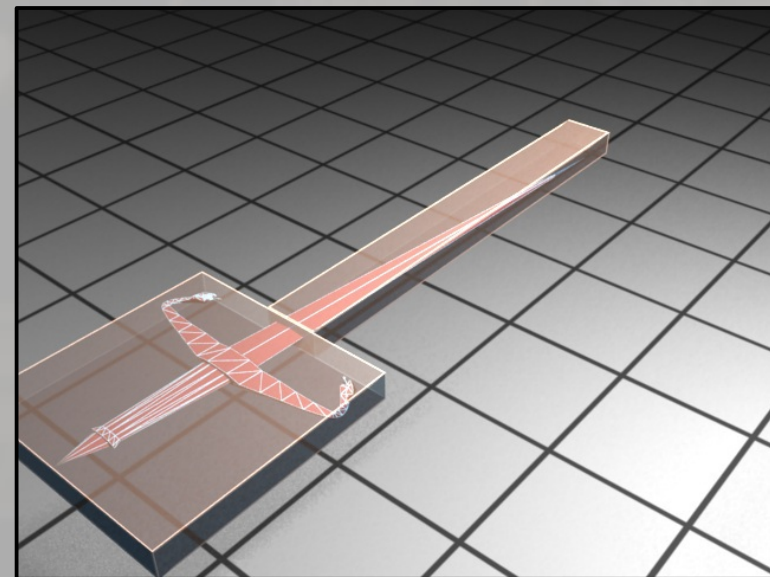
Структури за ускорено пресичане

- Пример за неефективност:
  - Лъчите, които пресекат ВВох-а, в повечето случаи ще се пресичат напразно с многото триъгълници по дръжката. По-голямата част от лъчите са в областта на острието, а то има само 4 триъгълника
  - Решението: може да разбием пространството на две парчета – дръжка и острие – всяко от които с отделен ВВох

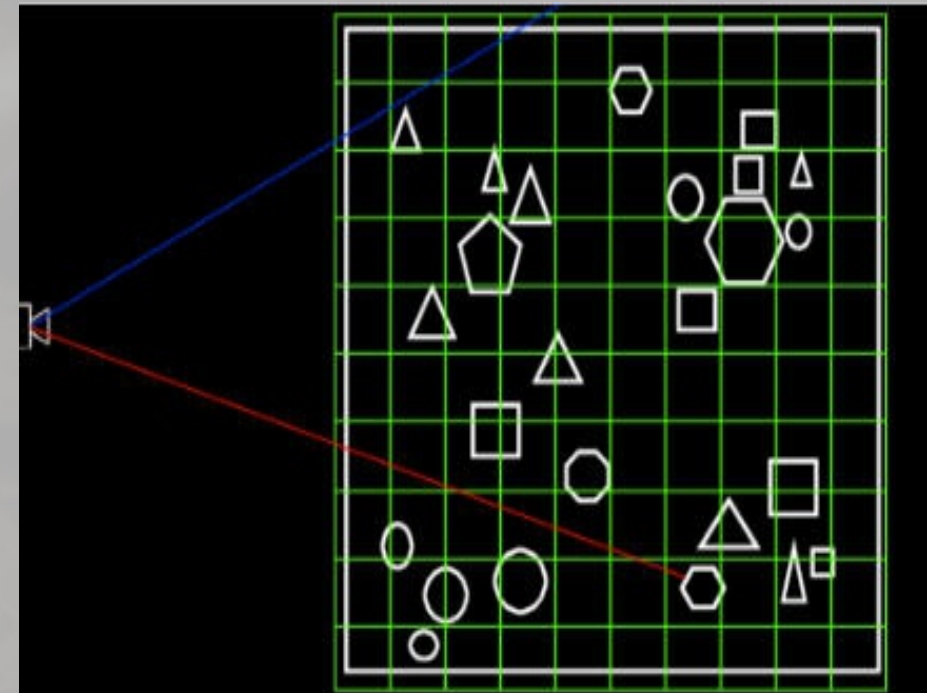
Структури за ускорено пресичане

- Тоест, първо ще проверим кой от двата bounding box-а пресича лъча, и в зависимост от това, ще пресечем със съответното подмножество от триъгълници
- На практика ще искаме разделянето на под-обеми да става автоматично

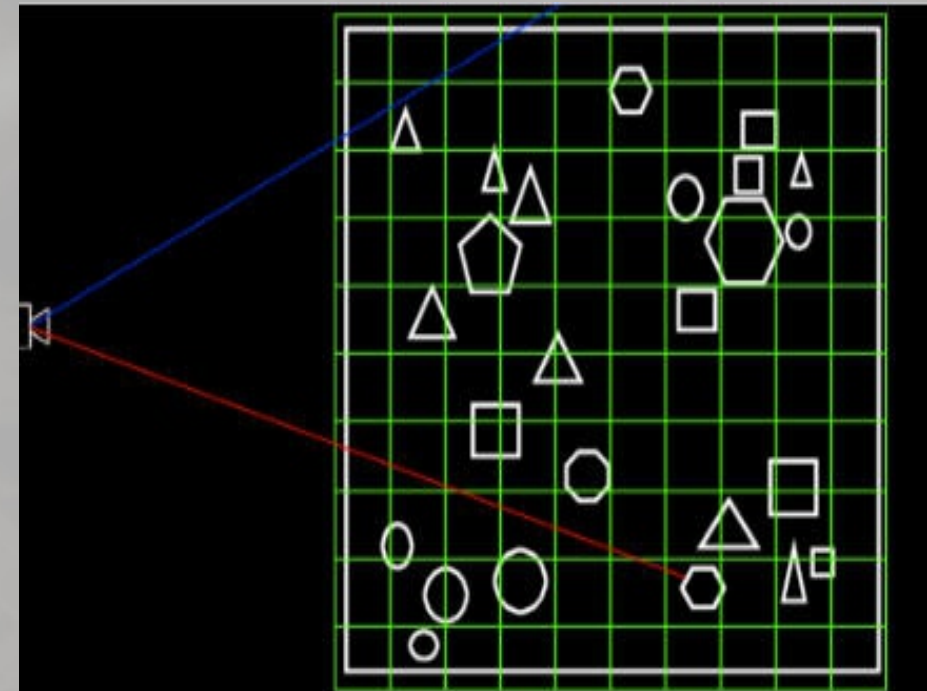
Равномерен грид

- Равномерен грид
  - При него, разделяме цялото пространство на еднакви клетки, и за всяка клетка определяме кои примитиви (и/или триъгълници) имат общи части с нея
  - При пресичане, посещаваме клетките, през които минава лъча (в реда, определен от посоката на лъча), и пресичаме с прилежащите примитиви

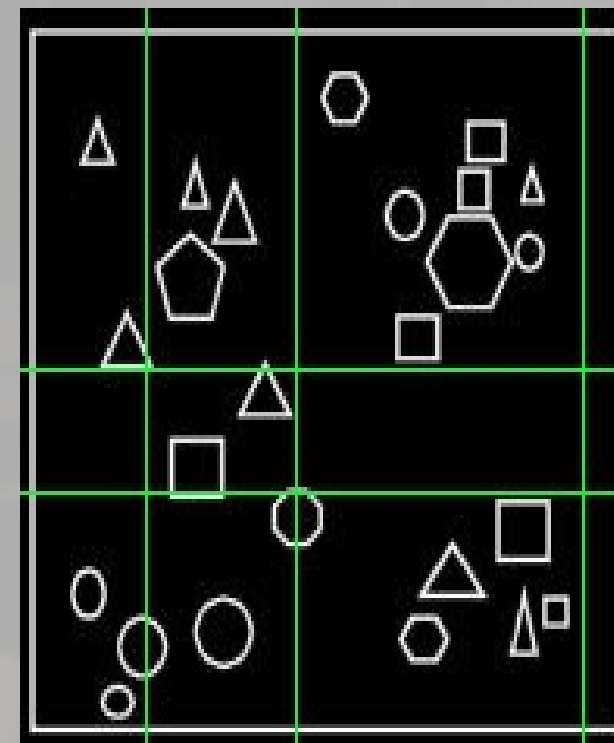
Равномерен грид

- Така например, синият лъч ще бъде пресечен само с един примитив; червеният ще бъде опитан напразно с 3 примитиви, докато не стигне до истинския, който реално улучва
- Недостатък: в 3D, грида е тримерен, и паметта свършва много бързо ако искаме фин грид

Неравномерен грид

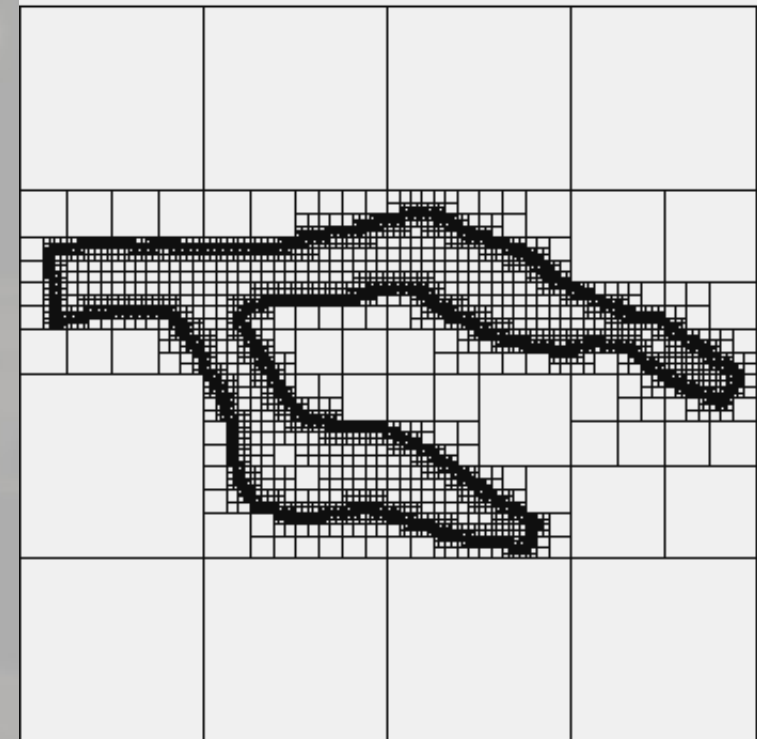
- Неравномерни гридове
  - Преминаването от клетка в клетка е трудно, но за сметка на това не се харчи памет (например, големите, празни области, се заемат от 1-2 големи клетки, вместо от много мънички, както е при равномерния грид)

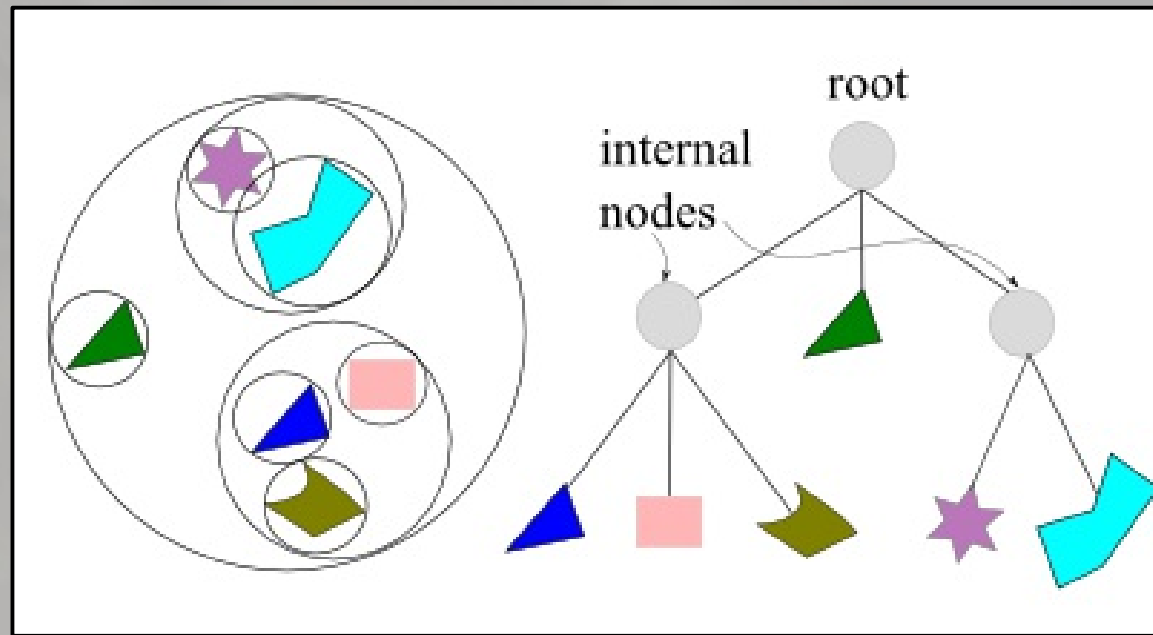

Осмично дърво (octree)

- Осмични дървета (octrees)
  - Представяват йерархична структура, при която всеки възел от дървото или е листо (съдържа триъгълници), или е разцепен на 8 подвъзела (цепенето е по средата на страните)
  - Итеративна илюстрация: [[applet](#)]
  - Недостатък: разделянето по средата невинаги е оптимално (примера със сабята)

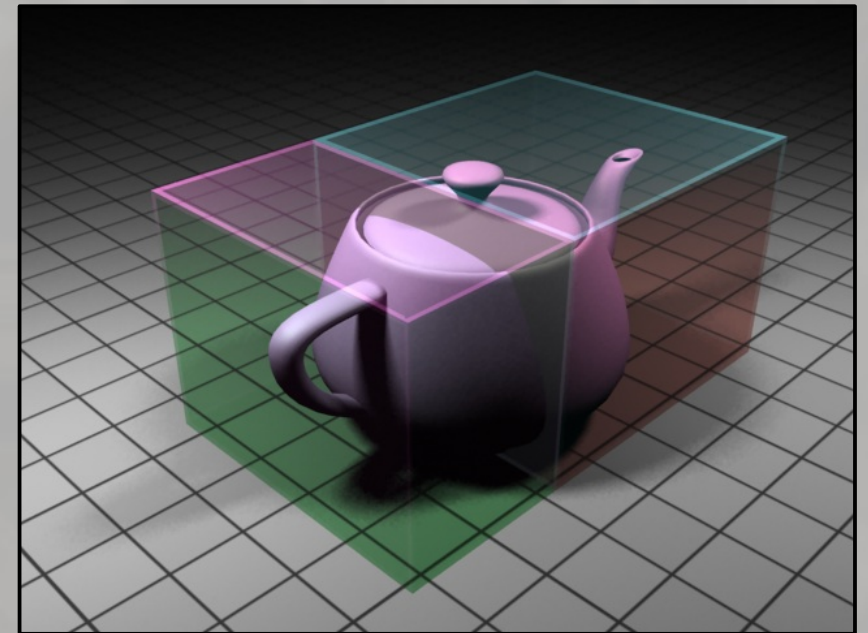
Bounding Volume Hierarchy (BVH) дървета

- Подходящо за подразделяне на сцената
- Нерегулярно дърво от обеми и под-обеми, където всеки дъщерен възел е в пределите на родителя си

K-d дървета

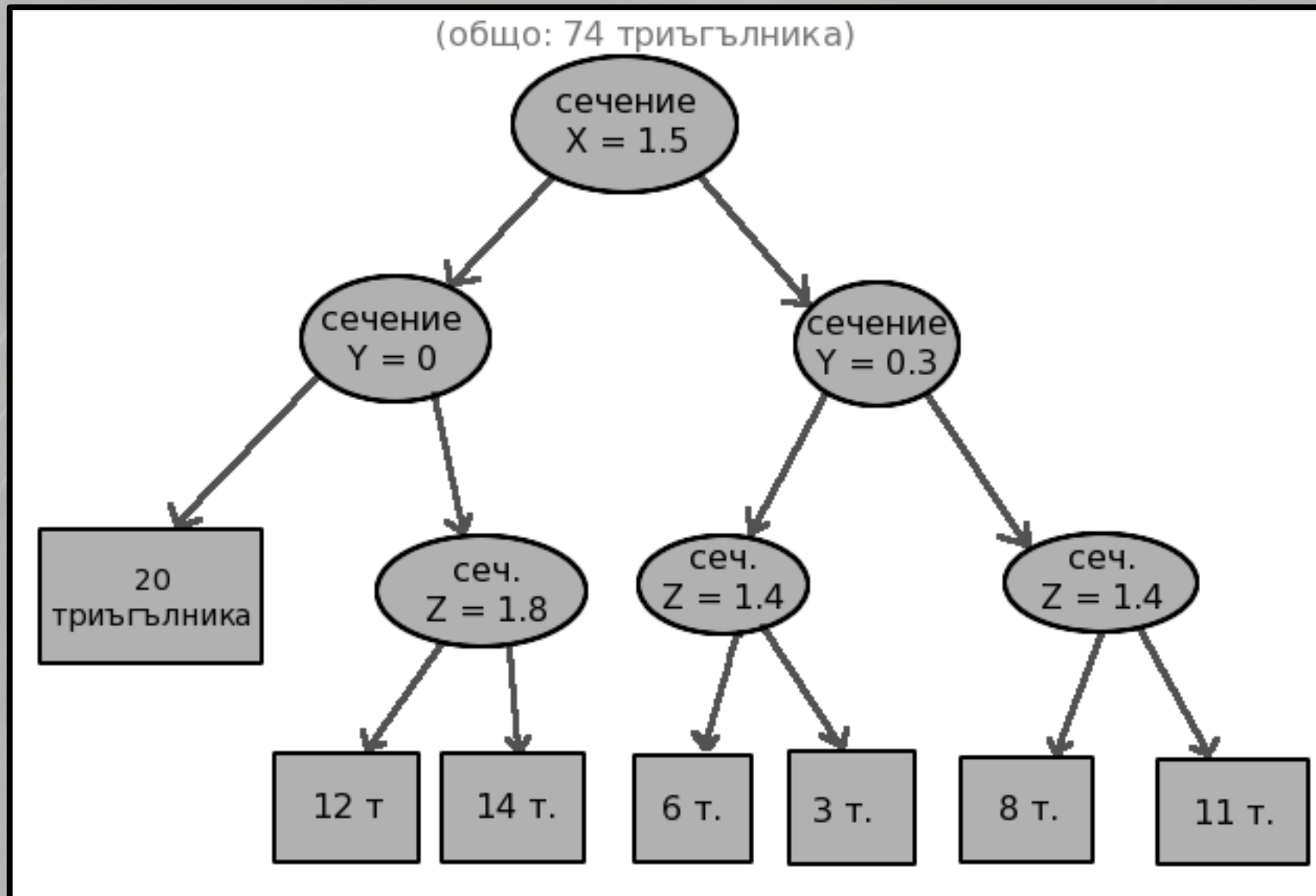
- Генерализация на двоичните дървета за претърсване в произволномерно пространство
- Всеки възел в дървото или е листо (съдържа списък с триъгълници), или има две поддървета, като те обхващат обемите, получени от ВВох-а на възела след разцепване по някое направление в някаква позиция

K-d дървета

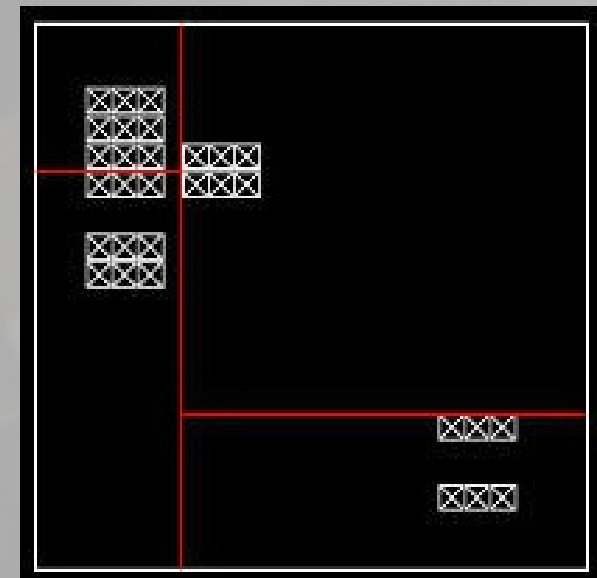
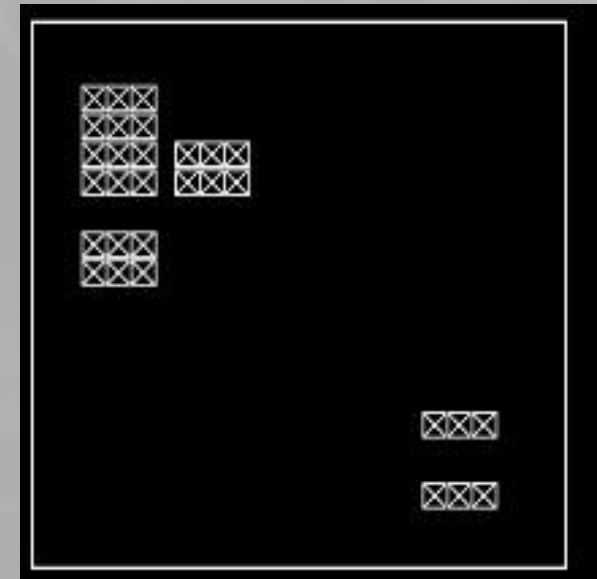
- Дървото представлява йерархична структура на пространството; всеки възел от дървото представлява някаква част от пространството, и „знае“ кои триъгълници влизат в нея
  - Ако областта е голяма, дефинираме разделителна равнина, която сече пространството на две – това са двата подвъзела – в които остават по по-малко триъгълници
  - Ако областта е достатъчно малка (т.е., съдържа малко триъгълници), може просто да ги опишем всички.

K-d дървета

K-d дървета

- На всяка стъпка, сечението е само по една от осите
  - Т.е., за да наподобим осмичните дървета, трябва ни три нива разцепвания (по X, Y и Z), но имаме много по-голяма свобода, защото можем да избираме позициите на деление както си искаме
  - Една от възможностите е, да търсим такава разделяща равнина, че двете половини да са с приблизително еднакъв брой триъгълници (наполовина)

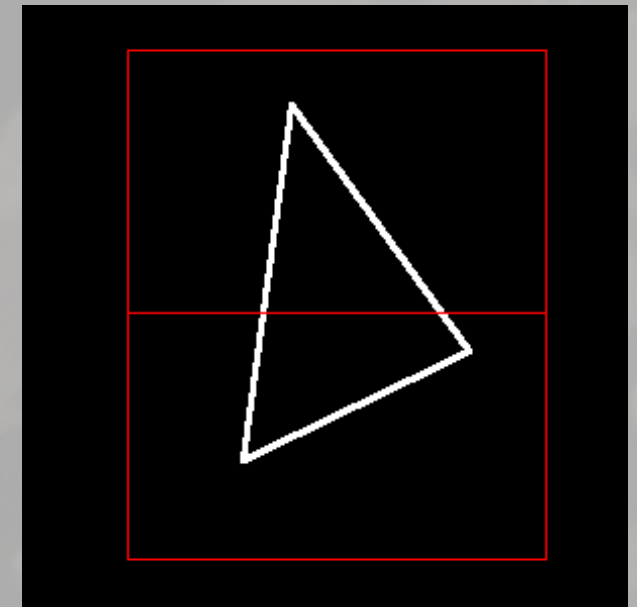
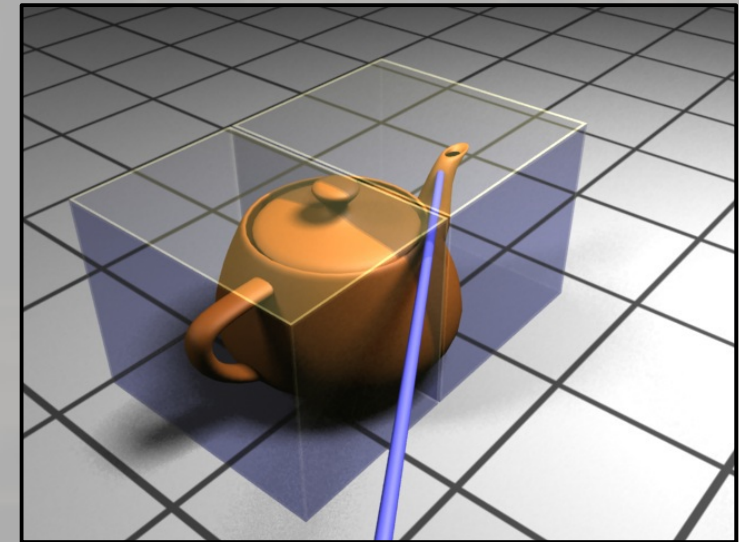

Пресичане с K-d дърво

- Търсенето на пресечната точка започва от корена на дървото (целия обект) и на всяка стъпка „влизаме“ в този подвъзел, който лъчът уцелва. Броят на триъгълниците спада приблизително наполовина с всяка стъпка, така че след приблизително $\log_2(N)$ стъпки, ще стигнем до листо (идеално: с единствен триъгълник; на практика – с (малък) списък от триъгълници)
  - Т.е., реализирахме логаритмична сложност на търсенето!

Пресичане с K-d дърво

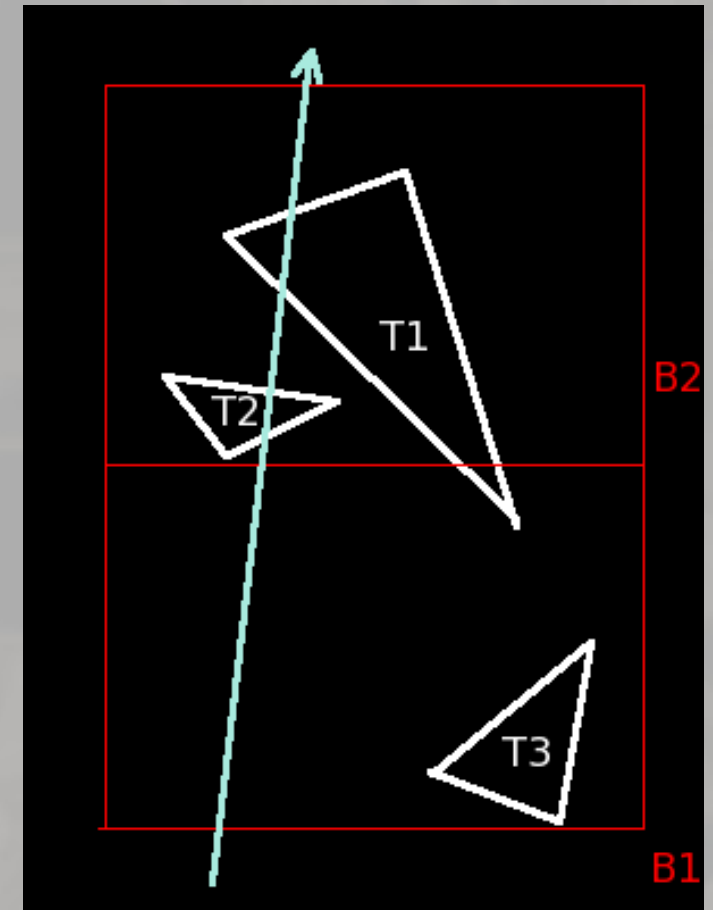
- Няколко проблема и частни случая:
  - Лъчът може да пресича и двата подвъзела
    - Можем да пресечем първо с по-близкия, и ако не намерим пресечната точка там, с по-далечния
  - Триъгълник може да принадлежи и на двете подпространства
    - Вариант 1: цепим триъгълника по границата
    - Вариант 2: добавяме го и в двата подвъзела

Пресичане с К-d дърво

- При вариант 2, има един частен случай:
  - Търсенето ще влезе първо в B1. Тъй като T1 принадлежи едновременно на B1 и B2, то лъчът ще бъде пресечен с T1, и търсенето ще приключи дотук
  - Но имаме по-близка пресечна точка (с T2), само че я пропускаме, защото T2 се намира изцяло в по-далечния възел
  - Решението: ще изискваме пресечната точка да бъде вътре във възела, който текущо разглеждаме (B1). Само тогава ще считаме, че сме намерили пресечната точка

Построяване на K-d дървото

Function build(triangles, bbox, depth):

if triangles < *MAX_TRIANGLES_PER_LEAF* **or** depth > *MAX_DEPTH*:

return LeafNode(triangles)

else:

splitAxis = depth % 3

sp = findOptimalSplitPlane(triangles, bbox, splitAxis)

leftBBBox = bbox.split(sp, *LEFT*)

rightBBBox = bbox.split(sp, *RIGHT*)

leftTriangles = intersect(triangles, leftBBBox)

rightTriangles = intersect(triangles, rightBBBox)

curNode = BinaryNode(splitAxis, sp)

curNode.left = build(leftTriangles, leftBBBox, depth + 1)

curNode.right = build(rightTriangles, rightBBBox, depth + 1)

return curNode

Построяване на K-d дървото

- Намирането на оптималната разделяща равнина може да стане чрез най-различни евристики
  - Разделянето на триъгълниците на равни части не е най-добрата, но може да се намери лесно чрез двоично търсене
- В случая редуваме цепене по X, Y, Z, X, Y, Z ..., но може да прилагаме и друга схема, ако е подходящо
  - Например, цепим най-дългата страна на BBox-а
- Константите `MAX_TRIANGLES_PER_LEAF` и `MAX_DEPTH` могат да се тунинговат подходящо за конкретната геометрия. Примерни стойности – 20, 64.

Пресичане с K-d дървото

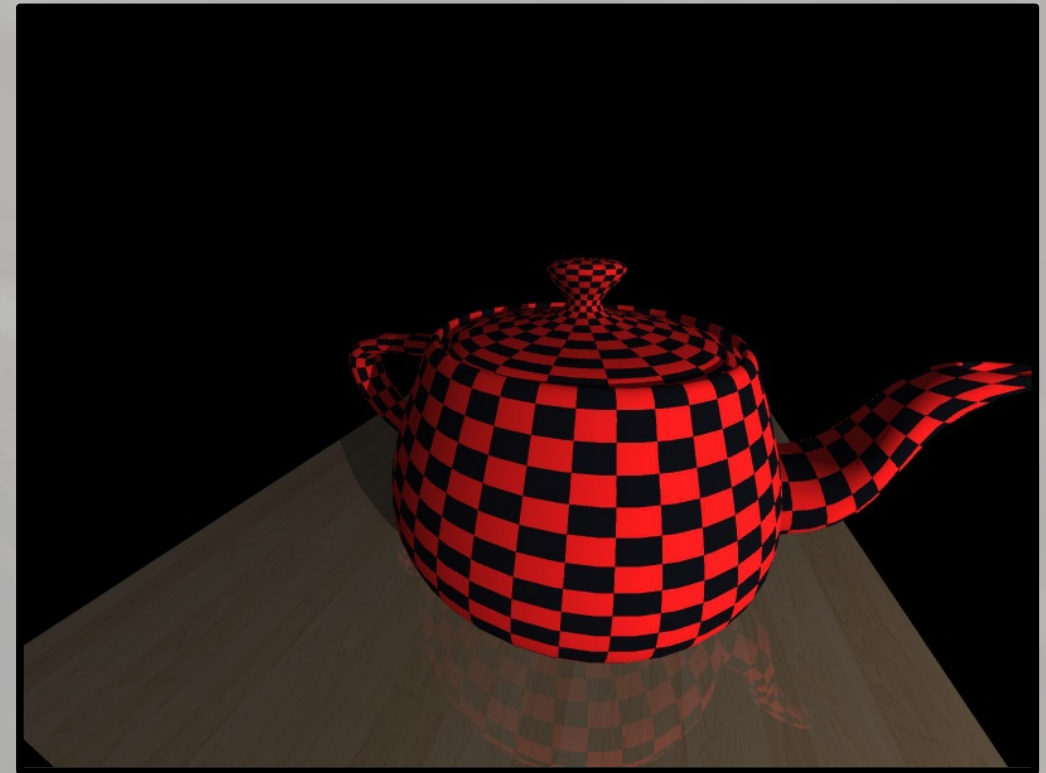
```
Function intersect(ray, info, node, bbox):  
    if isLeaf(node):  
        if node.triangles.intersect(ray, info) and bbox.inside(info.p):  
            return info.dist  
    else:  
        for subnode in sorted(node.children, ray):  
            subnodeBBox = bbox.split(subnode)  
            if subnodeBBox.intersects(ray):  
                dist = intersect(ray, info, subnode, subnodeBBox)  
                if dist < ∞:  
                    return dist  
    return ∞
```

Разискване

- Какво става със сложността, ако се налага да пресичаме и с двата подвъзела?
  - Тези случаи са рядкост. В средния случай, обхождането на поддърво е логаритмична операция. Ако в някой възел се наложи да обходим и двете поддървета, то имаме $\log(n) + \log(n)$ за този връх
- Ами триъгълниците, които се повтарят и в двата възела?
  - Те вдигат височината на дървото, но не с много (например, за чайник с ~ 10000 триъгълника, средната дълбочина на дървото е 16).

K-d дърво - резултати

- Идентична сцена с груб и с фин чайник
  - kdtree_test.trinity
  - gcc 4.4, Penryn @2.8 GHz
- Резултати
(M = брой пиксели; N = брой триъгълници)

	Naïve - $O(N*M)$	Tree build - $O(N*\log N)$	Рендер - $O(M*\log N)$	Общо
Груб чайник (992 триъгълника)	20.0s	0.01s	2.03s	2.04s
Фин чайник (9120 триъгълника)	166.4s	0.09s	2.54s	2.63s

Результати

Time: ~13 миноти (AA, 6 refl, 6 refr, 1024x640)

K-d дърво (заключение)

- Въпреки голямото подобрене от K-d дървото, с използването му трябва да се внимава
  - Потенциално заема огромно количество памет
  - K-d дърво за малки (<50 триъгълника) обекти е безсмислено
  - Строежа на дървото отнема време (особено при по-сложните алгоритми за оптимален избор на разделящата равнина)
    - Дървото се представя най-добре когато се строи веднъж, а после се ползва за пресичане с огромен брой лъчи
    - Трябва да се внимава времето за строеж да не надхвърля ползата от ускорението, идващо от използването му
      - Параметрите за строежа е добре да са на разположение на потребителя

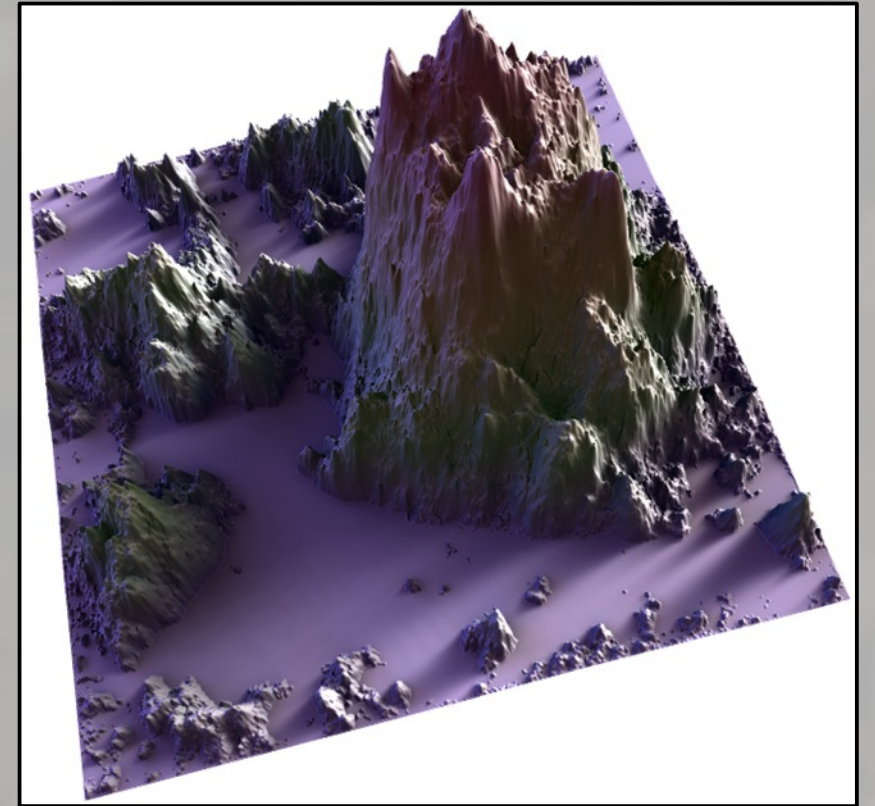

Ускоряване на цялата сцена

- В момента - 1 триъгълна мрежа = 1 K-d дърво
  - Пак сме бавни при множество малки геометрии
- Ако всички геометрии са триъгълни мрежи, може да се ползва глобално K-d дърво за цялата сцена
  - $O(\log N)$ за пресичане на лъч със сцената
- BVH дървета за общия случай

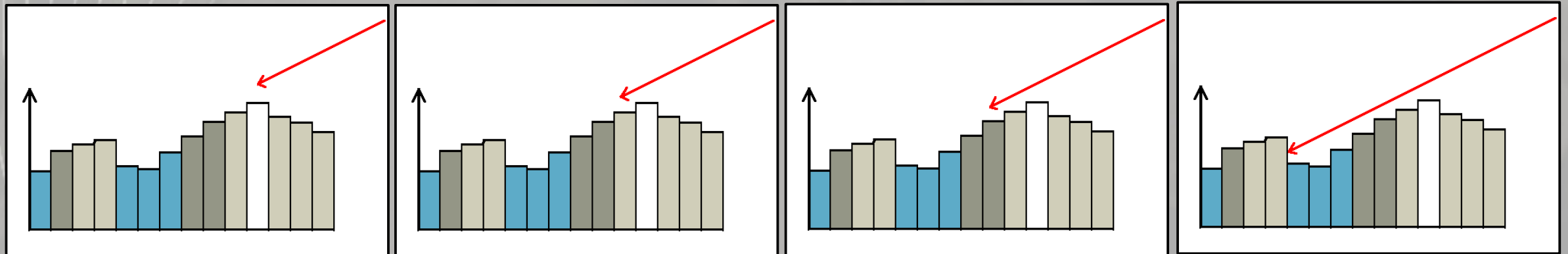
Релефни карти (heightfields)

- Релефните карти са текстури, чрез които задаваме някакъв релеф; стойността на текстурата в (x, y) указва височината на релефа в тази точка
  - Прилича на bump map, само дето указва реална геометрия
  - Не могат да бъдат „облепени“ върху обект; основата е плоска

Пресичане с релефни карти

- Наивен алгоритъм: трасираме лъча на малки стъпки (стъпката е голяма колкото един тексел от релефната карта). На всяка стъпка, проверяваме дали края на лъча не е под нивото на релефа в текущата позиция
  - Сложност: $O(N)$ за релефна карта $N \times N$

Наивен алгоритъм

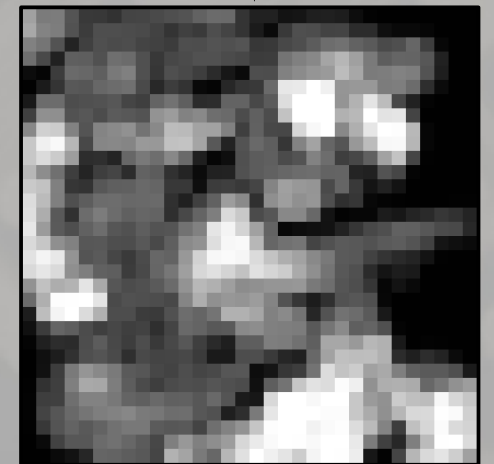
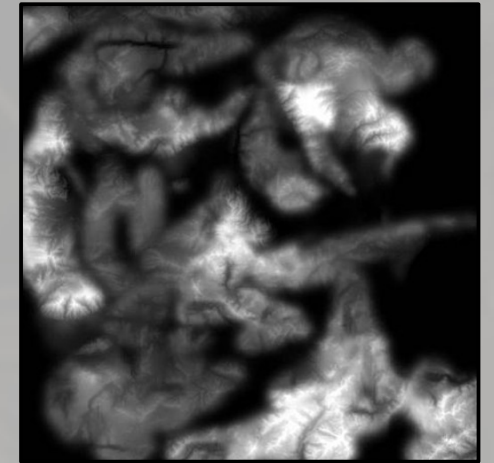
```
Function intersectHeightfield(ray):  
  p = bbox.findNearestIntersectionPoint(ray)  
  while bbox.inside(p):  
    p += ray.dir  
    if heightfield(p.x, p.z) > p.y:  
      // intersection found  
      return ...  
  return false
```

Ускорени структури за пресичане

- Триъгълна мрежа
  - Карта $N \times N$ пиксела можем да превърнем в триъгълна мрежа с $2 * N * N$ триъгълника, и да построим K-d дърво
  - Много неефективно като памет, не се възползва от факта, че heightfield-а има специфични ограничения

Ускорени структури за пресичане

- Частична йерархия
  - Ще разбием входната релефна карта на блокове от (например) 16×16 пиксела и за всеки блок ще пазим най-високата точка
    - Така от 512×512 входна картинка ще получим 32×32 „груба“ релефна карта
  - Трасираме лъча в грубата карта (така прескачаме цели блокове от 16×16 пиксела в истинската)
  - При пресичане в грубата карта, пускаме лъча в съответния блок в истинската

Ускорени структури за пресичане

- Сложност: $O(N/K + K)$, където K е големината на един блок. Оптимално е $K = \sqrt{N}$, при което сложността става $O(\sqrt{N})$

Ускорени структури за пресичане

- Пълна йерархия
  - Подобна на частичната, само че ползваме много отделни карти с различна степен на детайлност – 2×2 , 4×4 , 8×8 , ..., $N \times N$
  - Пресичането е подобно на търсене в quadtree
  - Недостатъци: доста тежка за реализация. Пресичащата функция е рекурсивна, което я бави допълнително
  - Сложност: $O(\log N)$ (best case – когато релефа е много слаб)

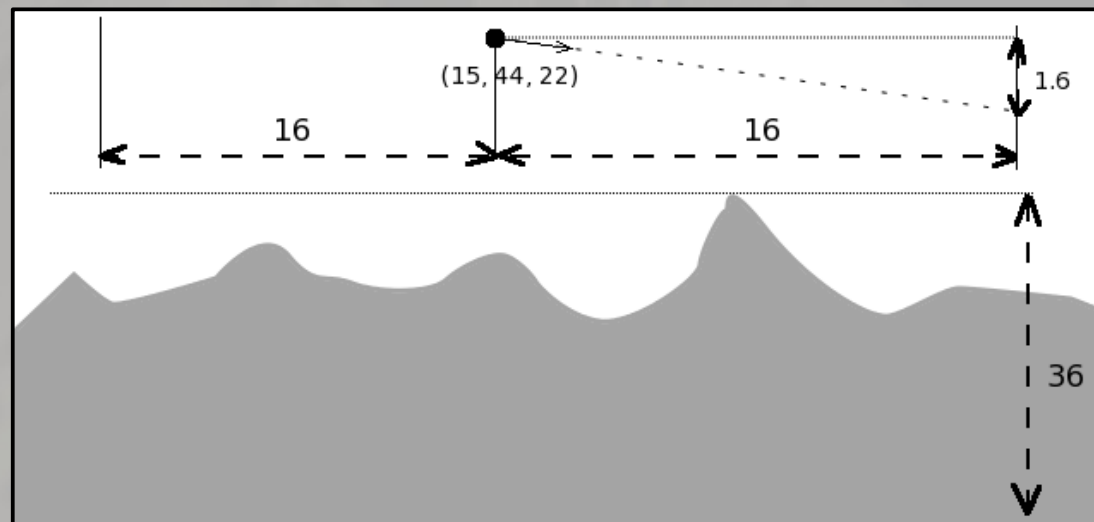

Ускорени структури за пресичане

- Най-бързо спускане
  - Идеята: все едно реализираме наивния алгоритъм, само че ще преместваме точката p с максималното разстояние, за което е няма опасност да се пресечем с някой от близките върхове на релефа
  - Ще реализираме структура, която да отговаря на въпросите $\text{getHighest}(x, y, 2^k)$ - „кой е най-високия връх в кръга с център x, y и радиус 2^k ?“

Най-бързо спускане

- Например: $p = (15, 44, 22)$, $dir = (1, -0.1, 0)$, $getHighest(15, 22, 2^4) = 36$
  - Намираме се в $(15, 22)$ спрямо релефната карта, и в радиус 16 от нас няма връх, по-висок от 36. Същевременно, ако продължим 16 единици по посоката на лъча, ще се снижим само с $16 * -0.1 = -1.6$, т.е. до височина 42.4. Няма опасност да пресечем нищо, може да прескочим поне 16 стъпки, и има смисъл да проверим с $k+1$, т.е. за радиус 32.

Най-бързо спускане

- Изобщо, искаме да намерим най-голямото k , за което $p.y + \text{dir}.y * 2^k > \text{getHighest}(p.x, p.z, 2^k)$, след което пропускаме 2^k стъпки

Най-бързо спускане

```
Function intersectHeightfield(ray):
```

```
  p = bbox.intersectNearest(ray)
```

```
  while bbox.inside(p):
```

```
    k = 1
```

```
    while p.y + dir.y * 2k > getHighest(p.x, p.z, 2k):
```

```
      k += 1
```

```
    p += dir * 2k-1
```

```
    if heightfield(p.x, p.z) > p.y:
```

```
      // intersection found
```

```
      return ...
```

```
  return false
```

Най-бързо спускане

- Ако `getHighest()` е константна операция (напр., реализира се с масив), то сложността на пресичането е $O(\log^2 N)$ за представената реализация, и $O(\log N)$, ако се направи по-умно
- Но строенето на структурата е тежко; трябва ни да пресметнем предварително `getHighest()` за всеки x , всеки y , и всяко 2^k за $k = 0, 1, 2, \dots, \log_2(N) - 1$
- Намирането на най-високият връх в даден кръг изисква да го търсим из цялата картинка (за $k = \log_2(N) - 1$ например), т.е., търсенето е N^2

Строене на ускоряващата структура

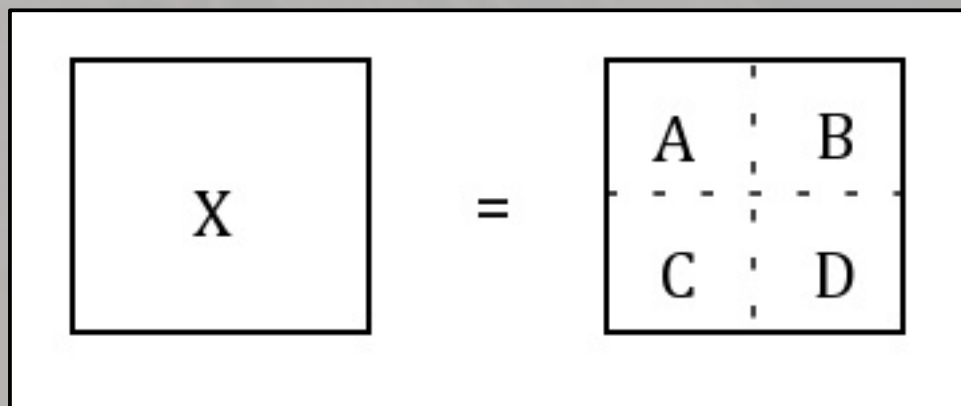
- Тоест, $N^2 * \log_2(N) * N^2$, или $O(N^4 \log N)$!
  - Това е прекалено много; дори за heightfield 512x512 ще отнеме много време, много повече от рендерирането на един кадър например

Строене на ускоряващата структура

- Вместо кръг, може да ползваме квадрат (със страна $2*r$, т.е., описан квадрат около кръга). Това ще направи `getHighest()` малко по-консервативно (заради допълнителните пиксели, които квадрата обхваща), но не е фатално
- Пресмятането на най-високия връх на квадрата решаваме чрез техниката динамично програмиране, т.е., ползваме вече решените случаи, за да сметнем следващите (в случая, ще почнем от по-малките квадрати и ще вървим към по-големите)

Строене на ускоряващата структура

- $\max(X) = \max(\max(A), \max(B), \max(C), \max(D))$
- A, B, C и D ги имаме вече сметнати – техните размери са двойно по-малки.

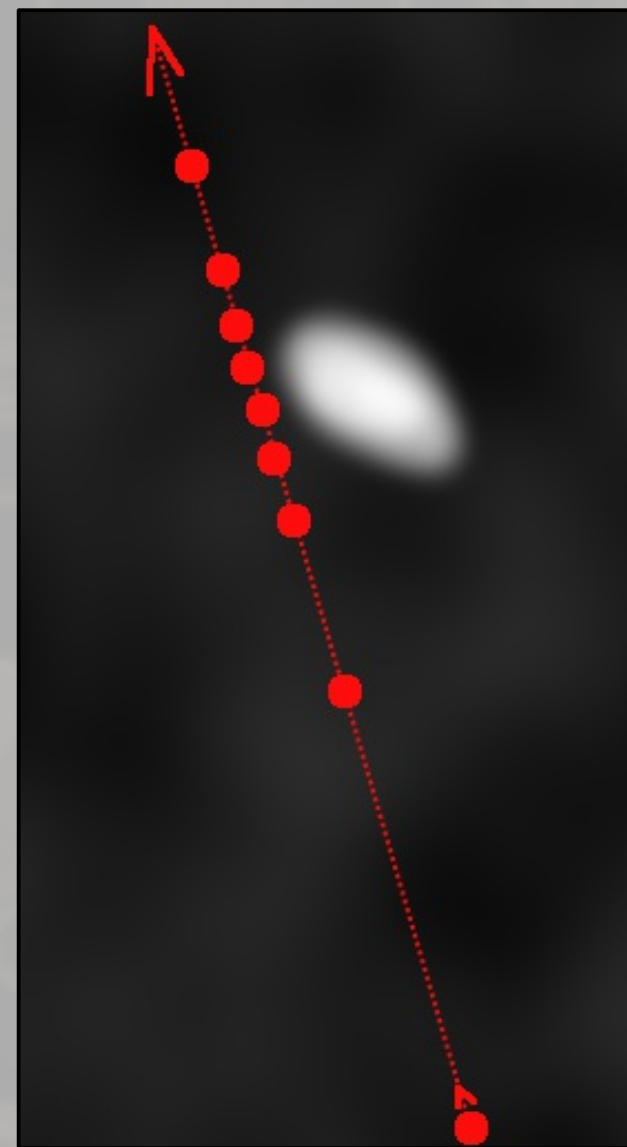

Оптимизации

- Стъпката (dir) скалираме така, че XZ дължината ѝ да е 1
- Ако в някой момент $k = 0$ (близо сме до релефа), можем да приложим директно няколко итерации на наивния алгоритъм, без да проверяваме в `getHighest()` на всяка стъпка – по-бързо е
- Може допълнително да скалираме стъпката, ако е насочена към ръбовете на квадрата, с цел да се компенсира ползването на квадрат вместо кръг
- Или може да ползваме наистина кръгчето, преизчислението може да се свали до $O(N^3 * \log^2 N)$

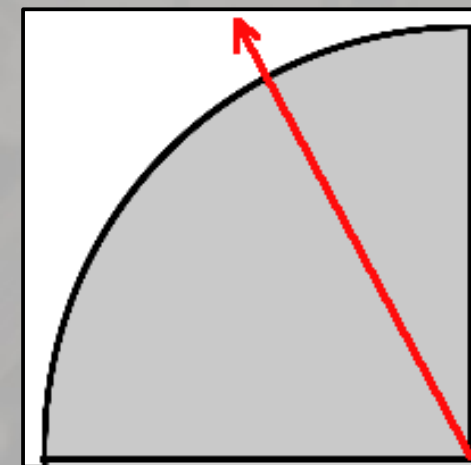
Още оптимизации

- Да разгледаме как се държи нашия алгоритъм, ако лъча пропуска наблизно (отстрани) някакъв висок връх
- В началото лъчът приближава „смело“ към върха, а около него е „предпазлив“ и върви на малки стъпки. След като го подмине, обаче, предпазливостта остава, защото все още има висок връх наблизно, макар и вече отзад

Още оптимизации

- От началната посока на лъча може да извлечем в кой квадрант се намира (посоката), и да модифицираме `getHighest` да има още един параметър – квадрант (1-4), т.е., да търси най-високия връх, но само в квадранта, в който сочи лъча
- В примера с върха, след като го подмине, върха вече ще е в друг квадрант и трасирането ще продължи с пълна скорост
- Тази оптимизация харчи още повече памет, без да печели убедително много време

Результати

N	512 px
Rendering – Naïve - $O(N)$	12.7s
Struct build - $O(N^2)$	0.11s
Rendering – Fastest descent – $O(\log^2 N)$	2.41s

